

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 149/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. mája 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. I. P., P., zastúpeného advokátom JUDr. P. P., P., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4 CoE 8/2007 z 20. apríla 2007, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. I. P. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. septembra 2007 doručená sťažnosť Mgr. I. P., P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. P. P., P., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 CoE 8/2007 z 20. apríla 2007.

Z obsahu sťažnosti a pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľ ako súdny exekútor viedol pod sp. zn. Ex 579/99 exekučné konanie na návrh oprávneného - D., a. s., L. (ďalej len „oprávnený“), proti povinnému - H. P. (ďalej len „povinný“), o vymoženie 44 922,30 Sk s príslušenstvom. Dňa 20. februára 2007 bolo sťažovateľovi doručené uznesenie Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 23 Er 4052/99 z 15. februára 2007, ktorým tento súd na návrh sťažovateľa zastavil exekúciu v predmetnej veci z dôvodu, že oprávnený napriek jeho výzve nezložil preddavok na odmenu exekútora v stanovenej lehote. Zároveň okresný súd zaviazal povinného nahradiť sťažovateľovi trovy exekúcie v sume 12 095 Sk. Sťažovateľ podal proti uvedenému uzneseniu (proti výroku o trovách konania) odvolanie z 5. marca 2007, ktoré podal na poštovú prepravu 7. marca 2007.

Krajský súd uznesením sp. zn. 4 CoE 8/2007 z 20. apríla 2007 odvolanie sťažovateľa odmietol ako oneskorene podané, keď konštatoval, že odvolanie bolo osobne podané okresnému súdu 8. marca 2007, teda po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty na podanie odvolania.

Podľa tvrdenia sťažovateľa *«dňa 07. 03. 2007, teda v rámci odvolacej lehoty, som Odvolanie podal na poštovú prepravu.*

Z poštového podacieho hárku je zreteľne vidno podaciu pečiatku pošty, ktorá zásielku prijala dňa 07. 03. 2007, pričom v „poznámke“ je uvedená aj spisová značka veci, pod ktorou vec vedieme na Exekútorskom úrade - EX 579/99.

Zároveň v prílohe predkladám kópiu obálky, v ktorej bolo Odvolanie odoslané, obsah obálky bol ako vždy štandardne označený, v tomto prípade okrem iného „579/99-86 Odvolanie“.

Odvolanie tak bolo podané včas, Krajský súd v Prešove sa mal ním zaoberať, čím by mi nebolo odobraté právo na súdnu ochranu».

Sťažovateľ sa podnetom na podanie mimoriadneho dovolania z 28. mája 2007 domáhal preskúmania zákonnosti označeného uznesenia krajského súdu.

Krajská prokuratúra v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“) podnet sťažovateľa odložila prípisom sp. zn. Kc 108/07 z 9. augusta 2007.

Opakovaný podnet sťažovateľa z 10. augusta 2007 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky prípisom č. k. VI/2 Pz 406/07-9 z 3. septembra 2007 odložila s odôvodnením, že krajský súd pri vybavovaní veci postupoval v súlade so zákonom.

Podľa názoru sťažovateľa *«z rozhodnutia, ktorým došlo k odloženiu podnetu však nevyplýva, že by prokurátor túto vec riadne preveril, a to nielen z poštového hárku, ktorý som spolu s podnetom predložil, ale aj z doručenky a knihy prijatej pošty súdnej podateľne, či knihy odoslanej pošty súdneho exekútora.*

Záver, že „nie je možné zistiť, či obsahom tejto zásielky bolo odvolanie, ktoré Krajský súd ako oneskorene podané odmietol“, potom bez ďalšieho odôvodnenia neobstojí a v tejto časti ide o nedostatočne preverenú vec a o nepreskúmateľné rozhodnutie».

Sťažovateľ ďalej uviedol, že *„v obálke, ktorú som podal na poštovú prepravu, sa okrem predmetného odvolania nachádzali aj dve ďalšie odvolania v iných exekučných veciach, vedených Okresným súdom v Prešove pod sp. zn.: 23 Er 4053/99 a sp. zn.: 23 Er 8235/00.*

Z dôvodu odloženia veci prokuratúrou som sám iniciatívne preštudoval všetky tri predmetné spisy, pričom som zistil, že obálka, v ktorej som podával odvolania sa nenachádza v žiadnom spise, dokonca odvolanie v konaní sp. zn.: 23 Er 8235/00 sa v spise vôbec ani nenachádza. Táto skutočnosť je momentálne predmetom šetrenia príslušnými orgánmi.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že k pochybeniu došlo na strane súdu, pravdepodobne nesprávnou manipuláciou so spismi, dôsledkom čoho mi bolo súdom odňaté moje ústavné právo na prejednanie veci súdom.

Skutočnosť, že odvolanie, resp. odvolania boli podané na poštovú prepravu včas, dokazuje aj vyjadrenie Slovenskej pošty zo dňa 20. 09. 2007, v ktorom konštatuje, že predmetná poštová zásielka bola podaná dňa 07. 03. 2007 a že ju dňa 08. 03. 2007 prevzal splnomocnenec Okresného súdu v Prešove“.

Podľa názoru sťažovateľa mal krajský súd vec prerokovať a rozhodnúť v súlade so zákonom, a nie mu odmietnuť prístup k súdu, čím podľa neho malo dôjsť k porušeniu označených základných práv.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby vydal nález, v ktorom vysloví, že jeho základné právo na prerokovanie veci súdom podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru boli uznesením krajského súdu sp. zn. 4 CoE 8/2007 z 20. apríla 2007 porušené, zruší uvedené uznesenie a vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a zaviaže ho nahradiť mu trovy konania v zatiaľ nevyčíslenej sume.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd

na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods.1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 4 CoE 8/2007 z 20. apríla 2007.

Z informácie poskytnutej ústavnému súdu okresným súdom vyplynulo, že namietané uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 22. mája 2007. Táto skutočnosť vyplýva aj z prípisu krajskej prokuratúry z 9. augusta 2007.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody. Zmeškanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, I. ÚS 24/05).

Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03).

Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, ktorej súčasťou je aj právny názor, že podnet na podanie mimoriadneho dovolania generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky (§ 243e až 243j Občianskeho súdneho poriadku) nemožno z hľadiska čl. 127 ods. 1 ústavy považovať za účinný a dostupný právny prostriedok nápravy, ktorý je predpokladom (podmienkou) podania sťažnosti ústavnému súdu podľa tohto článku ústavy, a na jeho podanie nie je preto z hľadiska plynutia uvedenej

lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu možné prihliadať (I. ÚS 49/02, IV. ÚS 200/05, II. ÚS 169/06).

Takýto podnet nie je teda iným právnym prostriedkom, ktorý je sťažovateľ v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde povinný vyčerpať na ochranu svojich základných práv alebo slobôd ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, a preto nemá na plynutie lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde žiadny vplyv. Plynutie uvedenej lehoty nie je totiž závislé na snahe sťažovateľa využiť mimoriadne opravné prostriedky, ale na naplnení skutočností uvedených v ustanovení § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde (I. ÚS 209/03, I. ÚS 233/03).

Vzhľadom na dátum nadobudnutia právoplatnosti v petite sťažnosti označeného uznesenia krajského súdu (22. máj 2007) a dátum doručenia sťažnosti (27. september 2007) ústavný súd konštatuje, že sťažnosť bola podaná zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2008